

¹Und er sprach zu mir: Du Menschenkind, tritt auf deine Füße, so will ich mit dir reden.²Und da er so mit mir redete, ward ich erquickt und trat auf meine Füße und hörte dem zu, der mit mir redete.³Und er sprach zu mir: Du Menschenkind, ich sende dich zu den Kindern Israel, zu dem abtrünnigen Volk, so von mir abtrünnig geworden sind. Sie samt ihren Vätern haben bis auf diesen heutigen Tag wider mich getan.⁴Aber die Kinder, zu welchen ich dich sende, haben harte Köpfe und verstockte Herzen. Zu denen sollst du sagen: So spricht der HERR HERR!⁵Sie gehorchen oder lassen's. Es ist wohl ein ungehorsames Haus; dennoch sollen sie wissen, daß ein Prophet unter ihnen ist.⁶Und du Menschenkind, sollst dich vor ihnen nicht fürchten noch vor ihren Worten fürchten. Es sind wohl widerspenstige und stachlige Dornen bei dir, und du wohnst unter Skorpionen; aber du sollst dich nicht fürchten vor ihren Worten noch vor ihrem Angesicht dich entsetzen, ob sie wohl ein ungehorsames Haus sind,⁷sondern du sollst ihnen meine Worte sagen, sie gehorchen oder lassen's; denn es ist ein ungehorsames Volk.⁸Aber du, Menschenkind, höre du, was ich dir sage, und sei nicht ungehorsam, wie das ungehorsame Haus ist. Tue deinen Mund auf und iß, was ich dir geben werde.⁹Und ich sah, und siehe, da war eine Hand gegen mich ausgestreckt, die hatte einen zusammengelegten Brief;¹⁰den breitete sie aus vor mir, und er war beschrieben auswendig und inwendig, und stand darin geschrieben Klage, Ach und Wehe.

¹فَقَالَ لِي، يَا ابْنَ آدَمَ، قُمْ عَلَى قَدَمَيْكَ فَاتَكَلَّمْ
²مَعَكَ. فَدَخَلَ فِيَّ رُوحٌ لَمَّا تَكَلَّمْتُ مَعِي. وَأَقَامَنِي عَلَى
³قَدَمَيَّ فَسَمِعْتُ الْمُتَكَلِّمَ مَعِيَ. وَقَالَ لِي، يَا ابْنَ آدَمَ، أَنَا
⁴مُرْسِلُكَ إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ، إِلَى أُمَّةٍ مُتَمَرِّدَةٍ قَدْ تَمَرَّدَتْ
⁵عَلَيَّ. هُمْ وَأَبَاؤُهُمْ عَصَوْا عَلَيَّ إِلَى ذَاتِ هَذَا
⁶الْيَوْمِ. وَالْبَنُونَ الْفُسَاةُ الْوُجُوهُ وَالصَّلَابُ الْقُلُوبِ أَنَا
⁷مُرْسِلُكَ إِلَيْهِمْ. فَتَقُولُ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ
⁸الرَّبُّ. وَهُمْ إِنْ سَمِعُوا وَإِنْ امْتَنَعُوا لِأَنَّهُمْ بَيْتٌ مُتَمَرِّدٌ
⁹فَأِنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّ نَبِيًّا كَانَ بَيْنَهُمْ.¹⁰أَمَّا أَنْتَ يَا ابْنَ آدَمَ فَلَا
¹¹تَخَفْ مِنْهُمْ، وَمِنْ كَلَامِهِمْ لَا تَخَفْ، لِأَنَّهُمْ قَرِيسٌ وَسُلَاءٌ
¹²لَدَيْكَ، وَأَنْتَ سَاكِنٌ بَيْنَ الْعَقَارِبِ. مِنْ كَلَامِهِمْ لَا تَخَفْ
¹³وَمِنْ وُجُوهِهِمْ لَا تَرْعَبْ، لِأَنَّهُمْ بَيْتٌ مُتَمَرِّدٌ. وَتَكَلَّمْ
¹⁴مَعَهُمْ بِكَلَامِي إِنْ سَمِعُوا وَإِنْ امْتَنَعُوا، لِأَنَّهُمْ
¹⁵مُتَمَرِّدُونَ.¹⁶وَأَنْتَ يَا ابْنَ آدَمَ فَاسْمَعْ مَا أَنَا مُكَلِّمُكَ بِهِ. لَا
¹⁷تَكُنْ مُتَمَرِّدًا كَالْبَيْتِ الْمُتَمَرِّدِ. افْتَحْ فَمَكَ وَكُلْ مَا أَنَا
¹⁸مُعْطِيكَهُ. فَتَنْظُرُثُ وَإِذَا بِيَدِي مَمْدُودَةٌ إِلَيَّ، وَإِذَا يَدِي سَافِرَةٌ
¹⁹فِيهَا. فَتَسْرَهُ أَمَامِي وَهُوَ مَكْتُوبٌ مِنْ دَاخِلٍ وَمِنْ قَعَاهُ،
²⁰وَكُتِبَ فِيهِ مَرَاتٍ وَنَحِيبٌ وَوَيْلٌ.